

Varde Amtsstue, og i saa Fald maa Varde Amtsstue baade lønnes høiere og have et noget høiere Kontorhold. Dette har Mindretallet under Nr. 1 foreslaaet i Endringsforslaget under Nr. 8. Fremdeles maa i det Tilfælde Kolding Oppehørsfælsstue vedblive at bestaa som midlertidig, og hele den nuværende midlertidige Tilstand bevares. Som Følge deraf maa for det Første ikke nogen Afkortning ske i Indtægten for Skovauktioner, og for det Andet maa den Bestemmelse gjenoptages, som findes i den ældre Lov, og som jeg tillod mig at oplæse, hvorefter det skal bestemmes ved særlig Lov, naar den midlertidige Oppehørsfælsstue i Kolding vil være at nedlægge, samt hvilken Forsøgelse derved mulig vil nødvendig-gjøres i Lønningen eller Kontorholdet for andre Amtsforvalterembeder. Det maa endnu være mig tilladt at bemærke, at forsaavidt jeg kan forstaa Endringsforslaget, vil Kolding Amtstue efter den Anskuelse, som deles af den Del af Flertallet, for hvilket den ærede Ordfører har været Talsmand, komme til at omfatte kun halvt saa Meget, som den skulde omfatte efter Regjeringens Lovforslag. Der staar nemlig i Endringsforslaget under Nr. 6 litra b, at „Ribe Amtstue nedlægges og dens Distrikt henlægges under Varde Amtstue“. Det vil altsaa komme til at staa i den nye Lov efter Flertallets Forslag. Efter den Anskuelse, som hersker hos den Del af Flertallet, paa hvis Begne jeg taler, nemlig Mindretallet under Nr. 1, er dette aldeles afgjort, men hvorvidt det virkelig ogsaa er Tilfældet efter den ærede Ordførers Mening, skal jeg lade staa hen. 3 Motiverne til Regjeringens Forslag ophjæses, at Kolding Amtstue vil ialt komme til at omfatte lidt over 7,000, nægtigt 7,086 Skattekonti, men deraf gaar fra Ribe Amtstuedistrikt ialt 3,600. Der bliver altsaa omtrent 3,500 tilbage, som skulle henlægges til Kolding Amtstue, iberegnet det, som nu hører til den. Paa den Maade vil denne Amtstue blive mindre end nogen- som helst af de Amtstuer, som efter Flertallets Forslag blive tilbage i Loven, endogjaa mindre end Bornholms, men desuagtet vil den efter Regjeringens Forslag, som er tiltraadt af Flertallet, blive lønnet med 3,600 Kr., medens Bornholms Amtstue, som er en hel Del større, kun lønnes med 3,200 Kr. Jeg maa henstille til den ærede Ordfører, om der ikke paa dette Punkt har fundet en Jælltagelse Sted fra hans og hans nærmeste Meningsfællers Side. Jeg fra mit Standpunkt kan fuldstændig anbefale, at Endringsforslaget under Nr. 6 b vedtages. Det stemmer aldeles med det Standpunkt, jeg og mine nærmeste Meningsfællere indtage, men jeg maa henstille til den ærede Ordfører, om han ogsaa i samme Grad kan vedkjende sig det; thi i saa Fald bliver det endnu urimeligere end efter Regjeringens Forslag at fastholde Oprettelsen af en Amtstue i Kolding, naar den kun skal omfatte 3,500 Skattekonti og

desuagtet lønnes med den samme Løn som de Amtstuer, der omfatte det dobbelte eller henved det tredobbelte Antal Skattekonti. Under Nr. 4 har et Flertal, til hvilket den ærede Ordfører ikke hører, stillet det Endringsforslag, at „Grøskjøbing skal udgaa af § 2, det vil sige, at der skal oprettes en Amtstuefilial i Grøskjøbing, som staar ganste i Klasse med de Filialer, som findes i Nykjøbing paa Sjælland, Nykjøbing paa Falster, Ringkjøbing og Rallundborg, og hertil slutter sig et Par andre Endringsforslag, som gaa ud paa, at de nuværende Forhold skulde bibeholdes. De nuværende Forhold ere følgende for Grøskjøbing og overhovedet for Vests Vedkommende. Vests underlægges Svendborg Amtstue, staar der i Loven af 1870, saaledes at Opkræningen af Skatter osv. besørjes ved Lødboppehørsfælssembedsmanden i Grøskjøbing, hvem der herfor tillægges Kontorholdsagdtgjørelse. Jeg skal bemærke, at oprindeligt var denne Kontorholdsagdtgjørelse anfat til 400 Kr., senere forhøiedes den til 1,000 Kr., hvilket den nu er. Nu foreslaas her i Loven, at den skal gaa over til en Løn af samme Art, som den, der er tilstaaet Bestyrerne af Amtstuefilialerne paa de øvrige nævnte Steder, og den Løn, der da skal tilstaaes, er følgende: 1,200 Kr. aarligt, forsaavidt de tillige ere Skovfasserere eller Lødboppehørsfælssembedsmand, og i modsat Fald 1,800 Kr. aarligt. For Dieblirket bestyres den som nævnt af Lødbforvalteren i Grøskjøbing, og Lønnen vil for Dieblirket altsaa blive 1,200 Kr. istedetfor en Kontorholdsagdtgjørelse af 1,000 Kr., som forfalder; det er en Forsøgelse af 200 Kr. Jeg skal strax med Hensyn hertil bemærke, at i det Hele er der ikke fra Regjeringens Side foreslaaet nogen Forhøielse af Lønningerne ved denne Lov, og dette vilde være omtrent det eneste Tilfælde, hvor der bliver foreslaaet nogen Forhøielse. Selv om den ikke er stor, vil man derved komme i Modstrid med den Grundsatning, som i det Hele er fulgt ved Lovens Affattelse, idet Regjeringen synes at have erkjendt, og Udvalget for sit Vedkommende enstemmig er gaaet ud fra, at Amtsforvalternes Lønninger ere fastsatte forholdsvis saa rundelige i Sammenligning med andre Lønninger, at der ikke er nogen Grund til at gaa til en Forhøielse, selv om man vilde gaa ind paa en Forhøielse af Lønningerne i det Hele, et Spørgsmaal, jeg her slet ikke skal indlade mig paa. Det vilde altsaa være det første Punkt, hvor man kom til at gjøre en Afvigelse, idet man paa dette ene Punkt vilde komme til at foretage en Forhøielse; men man udsætter sig for at komme til meget større Forhøielseser. Følge den nu bestaaende Lov er det fastsat, at det skal være Lødbembedsmanden, men ifølge det fremsatte Lovforslag bliver det overladt til Regjeringen ved Uombudsledigheden at antage en Mand, som ikke er Lødboppehørsfælssembedsmand, og i saa Fald at lønne ham med 1,800 Kr.; det vil alt-